

עפ"ג 1941/07/17 - סעיד אבו נאב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ג 1941-07-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר
המערער

סעיד אבו נאב
ע"י ב"כ עו"ד וואסים דראושה

נגד
המשיבה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבסט) מיום 22.5.17
בת"פ 9815-11-16.

כללי

1. המערער הורשע, על יסוד הודאתו, בהתפרצות לבית עסק ונדון ל - 13 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלונן וקנס בסך 180 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 31.10.16 פרץ המערער למסעדה בשכונת ימין משה בירושלים, ותוך חיפוש אחר רכוש, ופריצה לחדרים נעולים, גרם הרס רב במקום. עם הגעת שוטרים למקום, סירב המערער לצאת ואף איים על אחד השוטרים, ואלו נאלצו להשתמש בגז פלפל כדי לשכנעו לצאת מהמקום.

3. המערער הינו יליד 1984, בעברו שש הרשעות במגוון עבירות תקיפת שוטרים, התפרצות, עבירות סמים, הסעות שב"ח ורכוש, בגין נדון לענישה מצטברת העולה על 60 חודשי מאסר בפועל.

טענות הצדדים

4. ב"כ המערער עתר להסתפק בעונש שלא יעלה על 4 חודשי מאסר בפועל וטען כי העונשים שהושתו על המערער אינם הולמים את חומרת מעשיו וחורגים מהענישה הנהוגה בעבירה דן. הסנגור טען כי מעשיו של המערער

פגעו פגיעה קלה יחסית בערכים המוגנים. המערער פעל באופן ספונטני, ללא תכנון מראש, לבדו, ובשעת לילה מאוחרת, עת לא היה איש במסעדה. כמו כן, היקף הנזק הנמוך שנגרם למסעדה משתקף בגובה הפיצוי, לו הסכימה המשיבה, בסך של 3,000 ₪ בלבד. לפיכך, טוען הסנגור כי ראוי היה לקבוע מתחם ענישה הנע ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל, שיכול שירוצו בעבודות שירות. באשר לגזירת עונשו של המערער בתוך המתחם, נטען כי בית משפט קמא ייחס משקל יתר לעברו הפלילי של המערער, בעוד שהסנגור סבור כי יש לשקול זאת כנסיבה אחת מני רבות, וזאת ברף הנמוך של המתחם. עוד נטען כי המערער קיבל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי יקר. כמו כן, הפגין מאמצים לחזור למוטב, בכך שהביע חרטה על מעשיו ורצון להקים משפחה. הוסף כי לאור החלטות במקרים דומים יש הצדקה להקלה בעונשו של המערער.

ב"כ המשיבה טענה כי המתחם שנקבע על ידי בית משפט קמא הנו אף על הצד הנמוך כמו גם עונשו של המערער. המערער בעל הרשעות רלבנטיות (הוגש גיליון הרשעותיו). מדובר בבחור צעיר שריצה כבר 60 חודשי מאסר הוא השתחרר ממאסרו האחרון במאי 2015 והמעשים נשוא ערעור זה בוצעו כשנה ומספר חודשים לאחר מכן. באה הפניה לפסיקה התומכת בטיעוני המשיבה. וכן, הפיצוי שנפסק אינו מגלם את הנזקים שנגרמו. אין מדובר בפיצוי במסגרת הליך אזרחי. על כן, יש לדחות את הערעור.

דין

4. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שקיבל על המעשים, הבעת חרטה ורצון להשתקם ולתפקד באופן נורמטיבי. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירה שביצע. המערער התפרץ למסעדה באישון לילה, תוך שבירת החלון האחורי שבה, שהה במקום במשך דקות ארוכות תוך גרימת אי סדר והרס רב, לרבות שבירת ידיות של דלתות וקריעת חוטי תקשורת. פעולתו נגדעה אך עם הגעת שוטרים למקום, אך גם בכך לא היה כדי להביאו לצאת מהמקום. המערער סירב לצאת ואף איים על שוטר, ויצא מהמסעדה רק לאחר שהשוטר נאלץ להשתמש בגז פלפל. כמו כן, לחובת המערער נזקף עברו הפלילי המכביד, בו שתי ההרשעות האחרונות הינן בעבירות מהשנים 2014 ו- 2012. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, יח' בחשוון, תשע"ח, 7 בנובמבר 2017, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**